В дворі болиголов достиг,
І голова
Болить у тих,
Що колива-
ючись бредуть, немов сліпі,
Худі, бліді,
Якісь тупі
В нужді й біді.

Крутіть, Самсони без Даліл,
Без боротьби,
Як кінь чи віл,
Топчак судьби!
Коли закон тебе зборов,
Мели без дум
Свою любов,
І серце, й ум...

Все човг і човг, ідуть кружка,
Люльки в зубах.
Яка важка
Спекота — жах!
За слово — карцер, тож мовчок!
Сумні й нудні
Без балачок
Тюремні дні!

І я в цій купі, звик до них,
До топчака...
Ще скільки лих
Мене чека?
Коли зламав людський звичай,
То вже сиди

І — вибачай —
Утіх не жди.

Ну що ж, злодюги дорогі
І шахраї,
Не вороги —
Брати мої!
Курім, гуляймо, ще Дідро
Любив казать:
Яке добро —
Байдикувать!